

ПОВЕРЉИВО 01 ОД 03

БЕОГРАД 010203

ОДЕЉЕЊЕ ЗА ИСПОВЕДАЊЕ И

ДОБРОВОЉНУ ШПИЈУНАЖУ

Е.О. 123456: Н/А

ТАГОВИ: ГОВ ЈАО ФУЈ СР

ТЕМА: ПОТРЕБА ЗА НОВОМ

СЕКРЕТАРИЦОМ И НЕПОЗНАТИ ГРАЂАНИН У КАНЦЕЛАРИЈИ

РЕФ: 2011 Београд 1109

¶ 1. Абстракт: Узрочена саботажом од стране секретарице, у петак се догодила велика гужва у нашој канцеларији. На крају је дошао грађанин коме, усред хаоса, нисмо стигли да упишемо име. Крај абстракта.

Несрећно планирани састанци

¶ 2. (У) Секретарица се нешто наљутила - због мале плате, дугог радног времена и одлагања развода брака једног службеника са којим је била у вези - па је дала отказ и отишла да ради, како чујемо, у руску, кинеску или иранску амбасаду. Али пре но што је отишла, направила нам је поприличан хаос у распореду састанака.

¶ 3. (СБУ) Наизглед уобичајени радни дан (петак) почео је кад је дошао човек из кабинета Председника, са жељом да унесе неке исправке у своје и Председникове раније изјаве, а са надом да ће „Викиликс“ и ову нашу депешу да објави. Помињао је, театрално и наглашено извештачено, оне њихове црвене линије и како Кабинет никада, али заиста никада, никада неће признати Косово. Таман смо хтели да га прекинемо и да му предамо списак елемената државности о којима српска страна мора да се „договори“ на „преговорима“, кад нам је јављено да стиже представник највеће опозиционе партије. Члана кабинета смо сакрили у ормар.

¶ 4. (СБУ) Представник највеће опозиционе партије је веома забринуто дошао да се распита шта смо све од договора које са њим имамо искуцали у депеше и да ли и бивши амбасадори шаљу своје извештаје у Вашингтон. Потом је замолио да му кажемо како стоји ствар са депешама британских и осталих дипломата, те да ли и српски тајкуни неком шаљу извештаје о својим разговорима. Таман је почео да нам прича шта кажу Руси на све ово, кад нам је јављено да стиже представник мање опозиционе партије. Овог смо сакрили у други ормар.

¶ 5. (СБУ) Представник мање опозиционе партије је био љут што у депешама оговарамо његовог шефа и тврдимо да је глупо да будеш диктатор и либералан, а у исто време. И таман је хтео да се, у поверењу, и сложи са тиме, те да предложи себе за новог шефа, кад нам је јављено да стижу представници невладиних организација. Опозиционар је невољно завршио у великом регистратору са документима и досијеима.

¶ 6. Представници невладиних организација су повели и угледног новинара, борца за људска права. Сви су били забринути за своје буџете, јер до сада објављене депеше дају наслутити да и партијама дајемо новац, што је погубно за цивилно друштво и доноси опасност да ова индустрија са приличном количином запослених уђе у озбиљну рецесију. Таман су почели да бришу сузе, кад нам је јављено да стижу представници војске, службе безбедности, цркве и полиције, и то један за другим. Цивилно друштво се, по

навици, само сакрило под конференцијским столом.

¶ 7. (СБУ) Представнике војске, службе безбедности, цркве и полиције нисмо ни стигли да саслушамо, због брзине пристизања, него смо их редом сакривали: на симс од прозора, иза обе завесе и у тоалет. Јављено нам је, наиме, да убрзано пристижу: два-три министра из две-три партије, један заједнички представник две мање опозиционе партије, угледни аналитичар, три међусобно посвађана наоружана криминалца, два посвађана ненаоружана тајкуна и пар представника агресивнијих националних мањина. Били смо очајни. Све више људи, а све мање места за сакривање.

Непознати грађанин

¶ 8. (СБУ) У целој тој гужви појавила се једна непозната особа. Просечно обучен у небрендирани одећу и без скупог сата и ципела, без видљивог обележја идеолошке припадности на реверу или мајици и без похлепе у очима. Таквог нисмо виђали до сада. Кратко нам је саопштио да чита наше депеше у новинама, те да је дошао да каже следеће: да ми ни себи више нисмо „светионик слободе“; да му иде на нерве кад неко ко не зна да води ни сопствену економију командује земљом која ни нема економију; да ако смо хтели да овде буде све по нашем, онда смо могли да окупирамо Србију и да ставимо Стива Џобса за председника, а не да - и ми и Руси - из даљине управљамо амбициозним тупанима са лева, средине и десна. И на крају је рекао да, ако стварно желимо да знамо шта мисле Срби, питамо обичне људе, а не ове љигавце што нам се увлаче у амбасаду. Потом је рекао нешто што не може ни у ову депешу да стане и отишао. А отишла је и секретарица, па нико није записао његово име.

Коментар

¶ 8. (СБУ) Ова ствар са „Викиликсом“ изгледа није умањила популарност наше амбасаде међу политичком, државном, друштвеном, привредном и сваком другом елитом у Србији. Све више њих зове да се нађемо с њима, а у нади да ће, уз помоћ „Викиликса“, завршити у новинама и бити представљени јавности као битни фактори у Србији. Молимо да нам се пошаље још ормара, регистратора, столова, симсова и да нам се да дозвола да направимо још тоалета. И нађите нам нову секретарицу, у хаосу смо и даље. Знамо да је данас годишњица и да можда ово и није тема за депешу, али очајни смо и скучени. Помозите!

Крај депеше.

ВРЛК

(Вечерње новости)